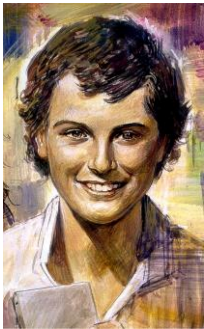

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

6 mei: feestdag van de heilige Domenico Savio

In zijn *Letture Cattoliche* publiceerde Don Bosco in 1859 een levensbeschrijving van Domenico Savio (1842-1857). Deze jongen was, ondermeer om gezondheidsredenen, op 12-jarige leeftijd bij Don Bosco in Valdocco aangekomen. Amper drie jaar later overleed hij. Ondanks zijn kleine, tengerere gestalte had hij een sterke persoonlijkheid. In de korte tijd die hij in het Oratorio doorbracht, had hij een uitzonderlijk positieve invloed op zijn kameraden. Dat hij een zeer gelovige jongen was, bleef ook voor Mamma Margherita, de moeder van Don Bosco, niet onopgemerkt. 'Je hebt hier veel uitzonderlijk goede jongens' zei ze tot haar zoon, 'maar geen enkele van hen kan Domenico overtreffen'. Zijn heiligverklaring op 12 juni 1954 had daar uiteraard mee te maken.

Deze ene bladzijde laat niet toe om op gedetailleerde wijze het leven van Domenico te vertellen of de pedagogische relatie met Don Bosco uit te werken (want ook Don Bosco is als opvoeder een hoofdpersonage in deze biografie). Toch willen we over Domenico minstens gezegd hebben dat hij leefde vanuit een passie op spiritueel vlak: de passie om dicht bij God én dicht bij de jongeren uit zijn omgeving te zijn. Je zou zijn hele leven kunnen typeren met de troostende woorden uit psalm 100 die hij, aldus Don Bosco, richtte tot zijn doodzieke kameraad Camillo Gavio: 'Servite Domino in laetitia' (Dien de Heer met vreugde).

Don Bosco zag zijn opvoedingsdoelen alleszins op unieke wijze gerealiseerd in Domenico Savio. Deze voorbeeldige jongen wist het goddelijke en het menselijke te verenigen zoals Don Bosco het graag wilde en zoals hij het ook droomde voor zoveel andere jongeren. Daarom schreef hij deze biografie op de eerste plaats voor jonge mensen. De eerste woorden van het 140 pagina's tellende boekje zijn trouwens: 'Giovani carissimi' (Dierbare jongeren).

In deze biografie telde Fausto Perrenchio zowat 65 Bijbelcitataten. Wat me hierbij opviel, is dat ze overwegend uit de brieven van Paulus komen. Het zijn vooral verzen die oproepen tot een deugdzaam christelijk leven, of - om het met een woord van Don Bosco te zeggen - verzen die uitnodigen tot 'heiligheid'. Deze heiligheid was volgens Don Bosco haalbaar voor iedere jongen want je moest het niet zoeken in buitengewone dingen, maar in het doen van het gewone op een buitengewone manier. Het kwam er op aan je in te zetten om, met Gods genade, te doen wat je moest doen en zo te beantwoorden aan datgene waartoe God jou in dit leven geroepen had.

Om te eindigen, willen we nog meegeven dat Domenico voor veel jonge lezers te 'heilig' en dus als een nagenoeg onbereikbaar voorbeeld overkwam. Ook Don Bosco beseftte dat. Daarom beschreef hij twee jaar later het leven van Michele Magone en in 1864 dat van Francesco Besucco. Vooral Michele, een aan zichzelf overgelaten jongen die op het slechte pad dreigde te raken maar net op tijd bij Don Bosco terecht kwam, was voor veel jonge lezers een meer herkenbare figuur.

Wilfried Wambeke